

# РЕШЕНИЕ

№ 924

гр. София, 14.02.2020 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 18 състав**, в публично заседание на 22.01.2020 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Златка Илиева**

при участието на секретаря Илияна Янева, като разгледа дело номер **11919** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 45в, ал. 5 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).

Производството е образувано по жалба на Ф. А., гражданин на П., [дата на раждане] в [населено място], П., ЛНЧ: [ЕГН], с адрес за призоваване: Помещение от затворен тип /ПЗТ/ - Б. към РПЦ-С. на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет на Република България, [населено място], [улица], срещу Решение № РПЗТ – 19 от 01.10.2019 г. на Председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет на Република България /ДАБ при МС/, с което жалбоподателя е настанен в помещение от затворен тип до отпадане на основанието или до окончателното приключване на производството по предоставяне на международна закрила.

Жалбоподателят счита, че оспореният акт е незаконосъобразен, като постановен при съществено нарушение на административнопроизводствените правила, в противоречие с материалноправните разпоредби и в несъответствие с целта на закона. Подробни съображения излага в депозираната пред съда жалба.

В съдебно заседание, жалбоподателят редовно уведомен се явява лично, като моли съда да постанови решение, с което да отмени оспорения административен акт като незаконосъобразен и необоснован. Не претендира разноски.

Ответникът – Председателят на ДАБ при МС, редовно уведомен не се явява, представлява се от юриконсулт К., която моли съда да отхвърли депозираната жалба, като потвърди оспорения административен акт като правилен и законосъобразен. Не претендира разности.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Оспореният акт е връчен надлежно на своя адресат на 02.10.2019 г., а жалбата, въз основа, на която е образувано настоящето производство е депозирана до съда на 08.10.2019 г. в преклузивния 14-дневен срок. Насочена е срещу индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21 от АПК, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, съгласно изричната разпоредба на чл. 45в, ал. 5 от ЗУБ. Съдът намира, че за жалбоподателя е налице правен интерес от оспорване на процесното Решение, тъй като последното непосредствено засяга законни интереси на Ф. А. и създава за него задължения. Предвид, което жалбата е процесуално допустима Разгледана по същество жалбата е основателна.

Като взе предвид оплакванията, изложени в жалбата и след като извърши проверка на оспорвания административен акт на всички основания за законосъобразност, съдът достигна до следните изводи:

Решение № РПЗТ-19/01.10.2019 г. е постановено от компетентен административен орган, в кръга на правомощията му, съгласно разпоредбата на чл. 45в, ал. 1 от ЗУБ. Решението е поставено в установената от закона писмена форма, при спазване на административнопроизводствените правила, при правилно прилагане на материалния закон и в съответствие с неговата цел.

Не е спорно между страните, че жалбоподателят Ф. А. е чужденец, търсещ закрила по смисъла на определението, дадено в §1, т. 2 от Допълнителните разпоредби на ЗУБ. Този факт се установява и с приетите по делото: Молба с рег. № 105400-1152/09.09.2019 г. по описа на Дирекция „Миграция“ към Министерството на вътрешните работи (МВР) и вх. № УП-6147/24.09.2019 г. по описа на ДАБ при МС. Не е спорно, че производството за предоставяне на международна закрила е приключило с Решение № УВР-124/30.09.2019 г. на Интервюиращ орган на ДАБ при МС, с което на Ф. А., на основание чл. 70, ал. 1 вр. чл. 13, ал. 1, т. 1, 2 от ЗУБ е отхвърлена молбата за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут. Към момента на издаване на спорната заповед, същото не е влязло в законна сила.

Временното настаняване в център от затворен тип е мярка за съвременно разглеждане на молба за международна закрила или за осигуряване участието на търсещия такава, която подлежи на прилагане първо, при невъзможност от ефективно прилагане на мярката по чл.45а, ал.1 ЗУБ - задължително явяване на чужденеца на всеки две седмици по време на производството пред длъжностно лице от агенцията и

второ, след преценка на обстоятелствата в конкретния случай. Относитима към спора е хипотезата на чл.45б, ал.1, т.3 ЗУБ - когато това се налага с цел защита на националната сигурност или обществения ред.

Оспореното решение е издадено от компетентен по материя орган – чл.45в, ал.1 ЗУБ. Спазена е формата по чл.59, ал.1 АПК със задължителните реквизити по чл.59, ал.2, т.1-8 АПК – посочени са разпоредбите на чл.45б, ал.1, т.3 ЗУБ, както и релевантното обстоятелство, съставляващо фактическо основание за издаването ѝ – становището на специализирания орган, чиято основна функция е разкриване и предотвратяване на заплахите за националната сигурност. Извършено е препращане към писмо вх. № 2-35/ 30.05.2019г. на ДАНС. Този подход е процесуално допустим при позоваване на ТР № 16/1975г. на ОСГК на ВС, според което не е необходимо административният акт да съвпада по време с излагането на съображенията, заради които е постановен. Възможно е те да предхождат акта и да се съдържат в отделен документ, предварително съставен, за да го инициира. Щом се базира на такъв подготвителен материал, изготвен от помощен орган, формулираните в него мотиви следва да се смятат обосноваващи административния акт.

Преценката съответства ли актът на материалния закон налага проверка дали са фактическите основания за налагане на ограничителната мярка, респ. съответства ли тя на фактите, въз основа на които е наложена. Необходимостта да се защити специфична за националната сигурност или за обществения ред информация обаче не означава, че на съда не следва да бъдат предоставени фактическите основания, обусловили налагането на мярката. Обратното би означавало актът на съответния компетентен орган да не подлежи реално на съдебен контрол. Съществуват начини, които позволяват, при спазване на Закона за защита на класифицираната информация и при запазване интереса на националната сигурност, свързани с природата и източниците на информацията, на съда да бъде предоставена информация, която да му позволи да направи преценка за законосъобразността на наложената мярка. Това гарантира и правото на ефективна съдебна защита, което адресатът на акта има, съгл. чл. 13 от Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи.

Видно от съдържанието на оспорената заповед, същата не съдържа фактически основания, от които по безспорен начин може да се направи извод, че жалбоподателят представлява заплаха за националната сигурност. За да е законосъобразна тази преценка е необходимо органът да изложи мотиви и да ангажира доказателства, от които да е видно, че именно личното поведение на жалбоподателя представлява заплаха. Законодателят е предоставил на административния орган възможността да прецени, чрез анализ на всички релевантни данни, личното поведение на чужденеца представлява ли заплаха и каква за националната сигурност. Но тази преценка следва да бъде мотивирана с конкретни факти, които да позволяват на съда да извърши преценка за законосъобразност на наложената мярка на базата на допустим минимум секретна информация, без да се засягат нейната поверителност и оперативния метод на събирането ѝ.

Липсата на мотиви досежно основните елементи на хипотезата на правната норма не дават възможност на съда да извърши проверка за съответствие на фактическите и

правни основания за издаването на акта с изискванията на закона, т.е. не може да извърши проверка за законосъобразността на наложената ограничителна мярка, за съответствието ѝ с целта и материалните разпоредби на закона.

При този анализ съдът приема, че оспореният акт, макар издаден от компетентен орган, при спазване на изискванията за форма и съдържание, без съществени нарушения на процесуални правила, противоречи на закона и на неговата цел и подлежи на отмяна.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2, пр.2 АПК, съдът

#### РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Ф. А., гражданин на П., [дата на раждане] в [населено място], П., ЛНЧ: [ЕГН], с адрес за призоваване: Помещение от затворен тип - Б. към РПЦ-С. на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет на Република България, [населено място], [улица], Решение № РПЗТ – 19 от 01.10.2019 г. на Председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет на Република България, с което жалбоподателя е настанен в помещение от затворен тип до отпадане на основанието или до окончателното приключване на производството по предоставяне на международна закрила.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на касационно обжалване или касационен протест.

СЪДИЯ: